

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 33. Actum de liberando Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI. A.C. 1527. secreta erat. Haud amplam spem ex horum opera sibi polliceri poterat Imperator; quippe illi contrariis omnino rationibus ad urgendum hoc negotium impellebantur. Quignonius enim purpuram ambiebat, summoque Pontifici favebat; Miliacensis vero Cæsaris commoda toto studio promovere satagebat, ac propterea Papam liberari renuebat, eoquod, inquiebat ille, nunquam ab eo idonea cautio sperari posset. Serenon quoque, qui Moncadæ negotium gesserat, rem solus pro suo arbitrio moderari gestiebat, atque in utriusque Oratoris perniciem conjurabat, ex quibus Miliacensem exclusit, ac Neapolim revocavit; Quignonium tamen a munere suo per fraudem depellere non poterat, unde illius opera summo Pontifici maxime proficua fuit.

§. XXXIII.

Actum de liberando Pontifice.

Hæc dum interea gerebantur, Cæsar jam secundo præcepit, ut summi Pontificis liberatio tandem perficeretur, hancque in rem suis Oratoribus negotium dedit, ut Clementem Papam ad residuam pecuniarum summam copiis debitam adstringerent, simulque ab eo peterent, ut se obtenta libertate a
 fæde-

Sæc. XVI.
A.C. 1527.

foedere discessurum sponderet, pro idonea autem cautione obsides urbesque traderet. Cum vero postrema hæc conditio Pontifici nimium dura accideret, atque ad numeranda militibus stipendia ægre admodum necessarias pecunias conquirere posset, ideo hujus negotii executio diutius differebatur. Tandem vero Papa præscriptis conditionibus cedere, obsidesque ad Cæsaris arbitrium tradere compellebatur. Ii erant quinque Cardinales, quorum nomina sunt, Gaddius, Cesium, Ursinus, Pisanus, & Trivultius; cum vero Moncada Pontifici plusquam vatiniiano odio infensus esset, liberationis negotium retardabat, ac eo graviores identidem suscitabat difficultates, quo ferventius supremus Franciscanorum Minister liberationem promovere nitentur, hinc summus Pontifex fuit adactus, ut missis clam Oratoribus Lautrecum urgeret, quatenus exercitum suum propius Romanæ urbi admoveret, ejusque libertatem magis expeditam redderet. Ast Lautrecus speciali Regis mandato iter accelerare prohibebatur: Nihilominus tamen ejus adventus, licet oppido tardus esset, Papæ tamen salutis fuit, nec eidem oberat, quod quinque illi obsides per caminum cubilis, in quo inclusi detinebantur,

Sæcul. XVI. dextre sese servituti opportuna fuga e-
 A.C. 1527. ripuerint.

§. XXXIV.

*Moronus & Cardinalis Columna Papæ
 reconciliati.*

Paul. Jov.

l. 25.

Rayn. annal.

ann. 1527.

n. 46.

His ita constitutis Pontifex, cum nihil ultra sibi metueret, duos Viros, qui tum apud Cæsareos Belliduces plurimum auctoritate valebant, sibi conciliare nitebatur. Hi erant Cardinalis Columna, & Moronus Cancellarius Vir optimis consiliis plenus, qui non sine exercitus dispendio rebus suis consuluit, lubensque pro filio suo Mutinensem Episcopatum, pro semetipso autem quoddam jus acceptavit, vi cujus ex frumento in Castri novi ditione collecto vectigal exigere poterat. Cum vero Cardinalis Columna ab omni avaritiæ specie alienus esset, hunc sibi alia via demereri studebat Pontifex. Vocabat illum igitur primo ad officiosam quamdam salutationem, postmodum eidem secreto colloquens, tibi, inquit, libertatem meam in acceptis referre volo, ut universus orbis testari valeat, quod, sicut Pontifices a Columnensibus olim depressi dicebantur, ita & ab iisdem pristino dignitatis splendori restituti audiant. Hæc verborum lenocinia tam poten-

Ciccon. 10. 3.

poten-